

vanlige Spændejakke og med højhalset Vest. Hans Kone var ganske vist i Silkekjole, endog en med mange Puffer og Kniplinger; men det var altfor tydeligt en gammel Selskabsdragt, der skulde slides op, og den gjorde et alt andet end pynteligt Indtryk. Heller ikke selve Bordopdækningen var synderlig festlig, knap nok rigtig proper. Der var ikke saa meget som en Blomst paa Bordet, og Glas og Porcellæn var af den borgerligste Art.

Hofjægermesteren talte til en Begyndelse ikke meget men spiste desmer og drak ogsaa megen Vin. Pastor Blomberg, der ellers var særdeles maadeholden baade med Mad og Drikke, lod sig af sit gode Humør forlede til at følge hans Eksempel. Han vilde — som han spøgende ytrede, da han tog det tredje Stykke Steg — ikke staa tilbage men være lige saa meget af et Mandfolk som Hofjægermesteren, der herunder med et lumsk Smil paany fyldte hans Glas.

Følgen heraf var, at de to Herrer efterhaanden blev noget røde i Hovedet. Og da nu ogsaa Baronessen — der plejede at optræde som totalafholdende, men hvis Ansigt allerede før Bordet havde glødet mistænkeligt gennem Sminken — »lod sig overtale« til at tømme et Par Glas af Sherryen, blev Snakken omkring Bordet i det hele godt højrøstet.

I Ly af denne Livlighed fik Per Lov til at